

царь който не умѣе да води войната е несъвършенъ, защото не е въ състояніе да изпълни една отъ найголямѣтъ си службы, която е да навива непріятелитѣ си: но прилагамъ че съ сичко туй той е безкрайно погоренъ отъ царь завоеватель който е лишенъ отъ качества потребны въ мирно време, и който е пригоденъ само за война.

„Азъ съгледахъ въ събраніето много чловѣци по вкуса на които не бѣше моето мнѣніе; защото помного-то чловѣци като са чудѣхтъ на шумнитѣ работы каквото сѣ побѣдытъ и завоеваніята, предпочитатъ гы отъ туй което е просто, тихо, и постоянно каквото е мирътъ и добрата полиція на народа. Но сичкытъ старцы обѣвихъ че азъ съмъ говорилъ съгласно съ Миноса.

„Тогази предѣдательтъ на тѣзи старцы извика: Азъ гледамъ изпълнянето на едно Аполлоново предвѣщаніе, извѣстно во всечкія нашъ островъ. Миносъ бѣ попыталъ тогози бога, колко време ще царува неговото потомство по законитѣ които той бѣ постановилъ. Божеството му отговорило: Твоитѣ потомцы ще престанѣтъ да царувать когато единъ чужденецъ стѣпи въ твоя островъ за да въцари въ него законитѣ. Ный са бояхмы че нѣкой чужденецъ ще доди да завоюва островъ Критъ; но бѣдетвіето на Идоменея, и мъдростта на Одиссея сынъ който проумѣва найдобрѣ отъ сѣкый другый смъртенъ законитѣ на Миноса, ни показватъ смисѣла на оракула. Що са маймы прочее та не вѣнчаваме тогози когото сѣдбата ни дава за царь?

„Тосъ часъ старцитѣ излѣзохъ отъ оградата на свещенныя лѣсъ; и предѣдательтъ, като ма олуви за рѣчка, възвѣсти на народа който съ нетѣрпеніе чакаше рѣшеніето, че азъ съмъ спечелилъ наградата. Едва той издума, и единъ шумъ екнѣ отъ събраніето. Сичкытъ викахъ съ радостны гласове. Сичкото крайморіе и сичкытъ ближны горы екнѣхъ отъ този викъ: Нека сынътъ на Одиссея, подобенъ на Миноса, царува надъ Критянитѣ!

„Азъ възчакахъ една минута, и направихъ знакъ съ рѣчка за да поискамъ да ма послушатъ. Между туй Менторъ ми пушнѣше на ухото: Отричате ли са отъ отечеството си? да ли славолюбіето да царувате ще вы